

ΔΥΟ ΣΚΥΛΟΙ ΗΡΩΕΣ!

Ένα Σαββατόβραδο, μέσα σε ένα τρομακτικό σπίτι επάνω σε έναν ψηλό λόφο μέσα στο δάσος, ζούσε ο κύριος Άνταμς με τα δύο του σκυλιά, την Λίζα και τον Μαξ. Βλέπετε, ο κύριος Άνταμς ήταν μεγάλης ηλικίας, χωρίς παιδιά ή παντρεμένος, ήταν πλούσιος, πολύ μοναχικός και δεν του άρεσε να βρίσκεται κοντά με ανθρώπους, γι' αυτό και άλλωστε έμενε τόσο απόμερα από την πόλη, αλλά του έκαναν συντροφιά τα δύο του σκυλάκια. Με αυτά περνούσε τον χρόνο του πηγαίνοντας για κυνήγι και τα αγαπούσε πάρα πολύ, σαν να ήταν παιδιά του.

Ωστόσο, εκείνο το Σαββατόβραδο κάτι δεν πήγαινε καλά, τα σκυλιά ήταν πολύ ανήσυχα για το αφεντικό τους, γιατί είχε ένα πολύ χλωμό βλέμμα στα μάτια του και φαινόταν αρκετά αδύναμος, ώστε να σηκωθεί από την καρέκλα του. Η Λίζα προσπαθούσε με κάθε τρόπο να τον κάνει να σηκωθεί για να παίξει μαζί της αλλά τίποτα... Ο Μαξ από την άλλη τον κοιτούσε σαν να προσπαθούσε να καταλάβει τι συνέβαινε, όμως μετά από λίγα λεπτά αφού είχε κλείσει τα μάτια του για να ξεκουραστεί, ο κύριος Άνταμς δεν τα ξανά άνοιξε ποτέ. Τότε τα σκυλιά κατάλαβαν και προσπάθησαν να τον ξυπνήσουν με κάθε τρόπο, μέχρι που τα παράτησαν. Αμέσως έτρεξαν προς την πόλη για να καλέσουν βοήθεια.

Όταν έφτασαν όλοι οι κάτοικοι είχαν αποκοιμηθεί, αλλά με τα ουρλιαχτά της Λίζας και τα γαβγίσματα του Μαξ κατάφεραν να ξυπνήσουν την μισή, αν όχι ολόκληρη την πόλη, και να οδηγήσουν κάποιους ανθρώπους στην έπαυλη του αφεντικού τους. Αφού τη βρήκαν, κατάφεραν να μπουν μέσα και να μεταφέρουν τον κύριο Άνταμς στο νοσοκομείο.

Τελικά, μετά από τρεις μόνο μέρες ο κύριος Άνταμς είχε γίνει περδίκι και ήταν ευγνώμων στους κατοίκους αλλά και πιο πολύ στα πολυαγαπημένα του σκυλάκια, που χάρη σ'εκείνα ξαναείδε το φως του ήλιου. Έπειτα όλα τα πράγματα άλλαξαν για τον κύριο Άνταμς και τα σκυλιά του. Πλέον δεν ήταν απομονωμένος, ξεκίνησε να κάνει παρέα και με άλλους ανθρώπους και άρχισε να προσκαλεί και να έχει κόσμο στην έπαυλή του.

Sympathy, 1877 - Briton Riviere

Έτσι δεν ξανά ήταν ποτέ πια μόνος του με τα σκυλάκια, αλλά πάντα με μια καλή παρέα.

Ψεύτογλου Βέρα – Α1